ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

ІІ МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИУРОЧЕНА ДНЮ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

28 жовтня 2026 року

«СИЛА МОВИ: ДУХ, ЗБРОЯ, ІНТЕЛЕКТ»

Ірина ФАРІОН

Львів 2026

6. Про забезпечення функціонування української мови як державної : Закон України від 25 квітня 2019 р. № 2704-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2704-19 (дата звернення: 12.10.2026).

7. Про освіту: Закон України від 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19 (дата звернення: 12.10.2026).

УДК 378.016:159.9:81'373.46

ТРУДНОЩІ ЗАСВОЄННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ МАЙБУТНІМИ ПСИХОЛОГАМИ

Світлана ВДОВИЧ,

кандидат педагогічних наук. старший науковий співробітник,
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Інтеграція української психології у світовий науковий простір та пов'язане з нею осучаснення вищої психологічної освіти в Україні ставлять високі вимоги до якості професійної підготовки майбутніх психологів. Формування і розвиток у них наукового мислення та професійної компетентності неможливі без фундаментального засвоєння психологічної термінології. Якісне оволодіння категоріями психології забезпечує ефективність майбутньої діагностичної, консультативно-терапевтичної, дослідницької та просвітницько-профілактичної діяльності, сприяє міждисциплінарній взаємодії психолога з представниками суміжних сфер (лікарями, педагогами, соціальними працівниками та ін.).

Зважаючи на специфіку психологічного знання, можуть виникати труднощі у засвоєнні психологічної термінології, зокрема семантичні, когнітивні, мовні, міждисциплінарні, іншомовні, системно-термінологічні, практико-орієнтовані, комунікативні та ін. Класифікація труднощів засвоєння психологічної термінології дає змогу комплексно визначити чинники, які ускладнюють оволодіння професійним мовленням психолога, й обґрунтувати відповідні педагогічні умови їх подолання. Розглянемо їх детальніше.

Семантичні труднощі пов’язані, передусім, із розумінням змісту психологічних понять. Оскільки значна кількість психологічних термінів характеризується абстрактністю, багатозначністю та залежністю змісту від наукового контексту, студентам може бути складно встановлювати сутнісні ознаки поняття, відрізняти його від суміжних понять, визначати обсяги і межі його використання. Особливі труднощі виникають у процесі розрізнення близьких понять. Формальне знання визначення за таких умов не гарантує адекватного розуміння поняття.

Когнітивні труднощі зумовлені необхідністю опрацювання, осмислення та систематизації значного обсягу нової інформації. Психологічні терміни не функціонують ізольовано, а утворюють складну систему взаємопов’язаних понять. Засвоєння нового терміна нерідко потребує попереднього розуміння кількох інших категорій, що створює своєрідну ієрархію понять. Тому студентам може бути складно встановлювати родо-видові, причинно-наслідкові, функціональні та структурні зв’язки між термінами. Проблемою також є недостатня сформованість умінь аналізувати, порівнювати, узагальнювати, класифікувати та диференціювати психологічні поняття.

Мовні труднощі виникають унаслідок специфіки функціонування психологічних термінів у науковому та повсякденному мовленні. Значна кількість термінів має відповідники у загальновживаній лексиці й активно використовується поза межами професійного психологічного дискурсу. Це може призводити до перенесення побутового розуміння поняття на його науковий зміст. У результаті майбутньому психологові необхідно не лише засвоювати нові терміни, а й коригувати вже сформовані мовні уявлення та стереотипи. До мовних труднощів можна віднести також проблеми точного слововживання. Студент може загалом розуміти зміст поняття, проте неправильно використовувати відповідний термін у професійному висловлюванні, змішувати споріднені категорії або вживати загальне слово замість спеціального поняття. Такі труднощі

особливо помітні під час написання наукових робіт, підготовки психологічних висновків, аналізу практичних ситуацій і професійного спілкування.

Системно-термінологічні труднощі пов'язані з необхідністю засвоєння психологічної термінології не як сукупності окремих слів, а як цілісної системи понять. Одне й те саме психологічне явище може бути пов'язане з великою кількістю інших категорій, а окремий термін може входити до кількох поняттєвих систем. У студентів можуть виникати труднощі з визначенням місця поняття в системі психологічного знання, встановленням його зв'язків із ширшими та вужчими категоріями, а також із розумінням співвідношення між загальнопсихологічними та спеціальними галузевими термінами.

Міждисциплінарні труднощі пов'язані з тим, що психологічна термінологія тісно взаємодіє з поняттєвими системами педагогіки, медицини, психіатрії, неврології, соціології, біології, філософії, лінгвістики та інших наук. Один і той самий термін може використовуватися представниками різних професій, але мати певні смислові відмінності. Наприклад, поняття «адаптація», «стрес», «травма», «розвиток» або «реабілітація» можуть набувати різного змістового наповнення залежно від дисципліни та професійного контексту. У таких умовах майбутній психолог має навчитися розмежовувати значення понять і враховувати особливості їх використання в міжпрофесійній взаємодії.

Іншомовні труднощі зумовлені значним обсягом термінів іншомовного походження й активним запозиченням нових понять із сучасного міжнародного психологічного дискурсу. Студенти можуть відчувати труднощі з розумінням етимології терміна, його вимовою, написанням, перекладом та співвіднесенням іншомовного поняття з українським відповідником. Ускладнення виникають також тоді, коли один іншомовний термін має кілька можливих перекладів або коли різні наукові джерела використовують неоднакові варіанти його перекладу. Це може створювати термінологічну варіативність і певну невизначеність у засвоєнні поняття.

Теоретико-методологічні труднощі пов’язані з існуванням різних психологічних теорій і наукових шкіл. У психології окремі поняття можуть мати різне змістове наповнення залежно від теоретичного підходу. Представники психодинамічного, біхевіористичного, когнітивного, гуманістичного, діяльнісного та інших напрямів по-різному пояснюють механізми психічної діяльності та використовують специфічний понятєвий апарат. Тому студентам необхідно засвоювати не лише дефініцію окремого терміна, а й розуміти його місце в певній теоретичній системі. Недостатнє врахування методологічного контексту може призводити до механічного поєднання понять, що належать до різних наукових підходів.

Практико-орієнтовані труднощі виникають у процесі перенесення термінологічних знань у ситуації майбутньої професійної діяльності. Студент може правильно відтворювати визначення психологічного поняття, але відчувати труднощі під час аналізу конкретного випадку, визначення психологічних особливостей клієнта, інтерпретації результатів діагностики або формулювання професійного висновку. Це свідчить про розрив між декларативним знанням терміна та його функціональним застосуванням. Особливо важливим є формування здатності використовувати психологічну термінологію як інструмент аналізу, професійного мислення та комунікації.

Комунікативні труднощі виявляються у неспроможності адаптувати професійну термінологію до особливостей адресата. Майбутній психолог повинен уміти використовувати спеціальні поняття у спілкуванні з колегами, але водночас пояснювати складні психологічні явища клієнтам доступною та зрозумілою мовою. Надмірне використання спеціальної термінології може створювати комунікативну дистанцію та перешкоджати встановленню психологічного контакту, тоді як надмірне спрощення може призводити до втрати наукової точності.

Мотиваційні труднощі виявляються у формальному запам’ятовуванні термінів, низькій зацікавленості студентів у

поглибленому вивченні понятєвого апарату, що зумовлено нерозумінням практичної значущості термінологічних знань і переважанням традиційних методів навчання. Завдання педагога – показати необхідність використання психологічної термінології в практичній психології, для цього можна давати студентам проблемні завдання, розглядати на практичних заняттях кейси із реального життя, застосовувати інтерактивні методи навчання.

Ознакою контекстуальних труднощів є правильне розуміння терміна поза контекстом у поєднанні з помилками його використання в конкретній ситуації. Такі труднощі, як правило, виникають через недостатній досвід застосування студентами термінів у науковому та професійному дискурсі, та коли студенти навчаються переважно через заучування дефініцій. Щоб уникнути таких труднощів, слід аналізувати наукові тексти, документацію практичного психолога, вправлятися у визначенні значення терміна залежно від контексту (наукової сфери чи психологічного напряму), створювати різноманітні фахові тексти.

Інтегративні труднощі виникають через розрізнене викладання навчальних дисциплін та недостатню інтеграцію теоретичної та практичної підготовок та виявляються у неможливості поєднати знання термінів із психологічними знаннями, методами дослідження та практичними вміннями і навичками. Тут доцільно давати студентам інтегровані навчальні завдання, пропонувати участь у міжпредметних проєктах, навчати комплексно аналізувати психологічні випадки із залученням знань із різних галузей, застосовувати психологічну термінологію в науково-дослідній діяльності.

Таким чином, труднощі засвоєння психологічної термінології мають комплексний характер і пов’язані не лише із запам’ятовуванням великої кількості спеціальних слів. Вони охоплюють семантичний, когнітивний, мовний, системно-термінологічний, міждисциплінарний, іншомовний, теоретико-методологічний, практико-орієнтований і комунікативний аспекти професійної підготовки. Їх подолання потребує цілеспрямованої організації освітнього процесу, що забезпечуватиме поступовий

перехід від первинного ознайомлення з терміном до його глибокого концептуального розуміння та практичного використання.

УДК 81'42:351.74:316.77

WORDS THAT DE-ESCALATE: LANGUAGE STRATEGIES IN POLICE-CITIZEN CONFLICT COMMUNICATION

Kyrylo NOSOV
Scientific supervisor: Roksolana Andriivna Zapotichna, Candidate of Economic Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the Department of Language Training
Lviv State University of Internal Affairs

Police communication takes place in situations where language can influence not only understanding but also safety. A routine request may develop into resistance; a person in crisis may misunderstand a command; an officer's tone may either reduce tension or intensify it. De-escalation is therefore not based on “being nice” instead of exercising lawful authority. It is a professional use of language, listening and self-control that can increase the probability of voluntary cooperation when circumstances allow it.

The purpose of this paper is to identify language strategies that support de-escalation in police-citizen interaction and to connect them with the broader idea of professional communicative competence. Guidance on conflict management emphasises active listening, emotional awareness, verbal and non-verbal communication and negotiation as important non-physical skills for reducing aggression and improving public safety [1, с. 7]. These skills are particularly significant because police officers often communicate with people who are frightened, angry, confused, intoxicated, traumatised or unable to process several instructions at once.

Зміст

СЛОВО ДО ЧИТАЧА 4

СЕКЦІЯ 1 МОВА І ДУХ: НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА КУЛЬТУРНА

Ілля ШНАЙДЮК
ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО СВІТОГЛЯДУ 6
Соломія ТКАЧИК
СЛОВО ЯК ЗБРОЯ: ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОГО ФОЛЬКЛОРУ В БОРОТЬБІ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ 10
Денис ПЕРЕМИБІДА
РІДНЕ СЛОВО ЯК ОСНОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА ОСЕРЕДДЯ КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ УКРАЇНЦІ 17
Владислав ВОРОБЕЦЬ
PROMOTING UKRAINIAN CULTURAL HERITAGE AND IDENTITY THROUGH THE ENGLISH LANGUAGE 20
Іван ШКУРЕНКО
КУЛЬТУРНА ПАМ'ЯТЬ ЦИФРОВОЇ ЕПОХИ 23
Гліб ЗЕЛІНСЬКИЙ, Андрій БАБИЧ
ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, ЯКІ НЕ ПІДДАЮТЬСЯ АНГЛОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДУ 28
Ірина БЛИЗНЮК
СУЧАСНА МОВНА СИТУАЦІЯ В УКРАЇНІ 31
Аліна ШИКОР
«Я БОЙКО»: ЗБЕРЕЖЕННЯ БОЙКІВСЬКИХ ТРАДИЦІЙ У ДІЯЛЬНОСТІ МИХАЙЛА МЕЛЬНИКОВИЧА 36
Катерина КОЗАЧОК
САТИРА ЯК ЗБРОЯ ДУХУ: ЧАСОПИСИ ЕДВАРДА КОЗАКА ТА ФОРМУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ЕМІГРАЦІЇ 39
Ірина ТЕМНИК
ПРОЄКТ ІРИНИ ФАРІОН «ВІД КНИГИ ДО МЕТИ» ЯК ЗАСІБ ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГИ ТА МОВНО КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ 44
Ірина ОБРЕМБАЛЬСЬКА

ПСИХОЛОГІЯ КОЛЕКТИВНОЇ ПАМ'ЯТІ: ЯК НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ТА КУЛЬТУРНИЙ КОД ФОРМУЮТЬ ВНУТРІШНЮ ОПІРНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ 48
Діана КУЗЬО
УКРАЇНСЬКА МОВА ЯК НОСІЙ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ТА КУЛЬТУРНОЇ ПАМ'ЯТІ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІ ВИКЛИКИ 51
Марія КРИВУЛЯ
«СЛОВА НАБУБНЯВІЛІ КРОВ'Ю…»: БОРИС ГУМЕНЮК – УКРАЇНСЬКИЙ ПИСЬМЕННИК І ВОЇНЬ 54
Валерія КОВАЛЬЧУК, Владислав ВОРОБЕЦЬ
ХРИСТИЯНСЬКА ЕТИКА В ПОВСЯКДЕННОМУ ЖИТТІ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ 57
Ярослав МЕЛЕШ, Владислав ВОРОБЕЦЬ
ВІРА, НАДІЯ, ЛЮБОВ: ТРИ ХРИСТИЯНСЬКІ ЧЕСНОТИ У ФОРМУВАННІ ДУХОВНОЇ СТІЙКОСТІ 61
Максим КІРАЛЬ, Владислав ВОРОБЕЦЬ
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК РЕЛІГІЇ, КУЛЬТУРИ ТА НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ 63
Юлія ЧЕЧІЛЬНИЦЬКА
МОВНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ ВІЙНИ 67
Вікторія ЛАКІШ
THE ROLE OF ENGLISH IN PRESENTING UKRAINIAN IDENTITY TO THE INTERNATIONAL COMMUNITY 71
Марта ГУРИН
ДРУЖБА, ЩО РАНИТЬ: ПСИХОЛОГІЯ БЛИЗЬКОСТІ ТА ВІДЧУЖЕННЯ В ПОВІСТІ ОКСАНИ ЗАБУЖКО «ДІВЧАТКА» 76
Вікторія ЛАКІШ
МОВА, КІНО І КОМПЛЕКС МЕНШОВАРТОСТІ: ПОСТКОЛОНІАЛЬНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 80
Анна КАРПИНЕЦЬ
МІЖ ТРАВМОЮ ТА СТІЙКІСТЮ: ПСИХОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ ЗАХИСТУ В РОМАНІ АГАТАНГЕЛА КРИМСЬКОГО «АНДРІЙ ЛАГОВСЬКИЙ» 86
Їсюань ВАН
КИТАЙСЬКОМОВНІ ПЕРЕКЛАДИ ҐЕ БАОЦЮАНЯ ТВОРІВ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА ПЕРІОДУ «ТРЬОХ ЛІТ» (НА МАТЕРІАЛІ ПОЕЗІЙ «СОН (У

ВСЯКОГО СВОЯ ДОЛЯ...)», «НЕ ЗАВИДУЙ БАГАТОМУ», «ДАВИДОВІ ПСАЛМИ» ТА «ЗАПОВІТ») 91
Олеся ВДОВИЧ
ТРАНСЛІТЕРАЦІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЛІНГВІСТИЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ 96
Софія МИКИТИН
ТРАНСФОРМАЦІЯ МОВНОЇ СВІДОМОСТІ ПІСЛЯ ПОЧАТКУ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РОСІЇ 99
Денис МЕЛЬНИЧУК
АНГЛОМОВНА ТЕРМІНОЛОГІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ІНСПЕКТОРА ДСНС: ПРОБЛЕМИ РОЗУМІННЯ ТА ПРАКТИЧНОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ 103
Оксана ТКАЧИК
ЗБЕРЕЖЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ КРІЗЬ МОВНІ ОБРАЗИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ВОЄННОЇ ЛІТЕРАТУРИ 107
Євгеній КАЛІНІЧЕНКО
СЛОВО, ЩО ТРИМАЄ СТРІЙ: УКРАЇНСЬКА МОВА В ПІДГОТОВЦІ ОФІЦЕРІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ 112
Христина КОЗЛОВСЬКА
ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕТОДІВ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ УЧНІВ НА УРОКАХ СЛОВЕСНОСТІ В ЧАСИ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ВИКЛИКІВ 114
Анастасія ТЕРЕЩЕНКО
«УСЕ ІДЕ, АЛЕ НЕ ВСЕ МИНАЄ»: НАЦІОНАЛЬНИЙ ЧАС У ЗБІРЦІ ЛІНИ КОСТЕНКО «НАД БЕРЕГАМИ ВІЧНОЇ РІКИ» 118

СЕКЦІЯ 2 МОВА І ВІЙНА: ІНФОРМАЦІЙНА ТА МОВНА БЕЗПЕКА

Роман КВЯТКОВСЬКИЙ
МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОТИБОРСТВА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ 125
Назар РОГУЛЯ
ПРОПАГАНДА І МОВА. МЕХАНІЗМ МОВНОГО ВПЛИВУ 130
Іван ГОРНЯКОВ
ДЕРЖАВНА МОВА ЯК РУБІЖ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ОБОРОНИ УКРАЇНИ: ЗАГРОЗИ ТА ЧИННИКИ МОВНОЇ СТІЙКОСТІ. 134
Віктор МІЛОЧКІН

МОВНІ МАНІПУЛЯЦІЇ В РОСІЙСЬКІЙ ПРОПАГАНДІ ЯК ЗАГРОЗА ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ 137
Анастасія ФОРМАНЧУК
LANGUAGE AND INFORMATION SECURITY OF UKRAINE IN TIMES OF WAR: THREATS AND LEGAL RESPONSES 140
Марта ГУРИН
FROM WARNING TO ACTION: THE LANGUAGE OF OFFICIAL CRISIS COMMUNICATION DURING WARTIME 143
Софія ШКУРАТ
МОВНІ МАНІПУЛЯЦІЇ У ВОЄННИХ НОВИНАХ: ЯК ЗАГОЛОВОК ЗМІНЮЄ СПРИЙНЯТТЯ ПОДІЙ 146
Ірина ЯРОЩУК
БЕЗПЕРЕРВНІСТЬ ДОКУМЕНТНИХ КОМУНІКАЦІЙ УСТАНОВИ В УМОВАХ ВОЄННИХ ЗАГРОЗ 152
Андрій РУСІНЧУК
ІНФОРМАЦІЙНА ТА МОВНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ: ВИМІР «МОВА І ВІЙНА» 158
Анастасія ПАВЛЮК
МОВА І ВІЙНА: ІНФОРМАЦІЙНА ТА МОВНА БЕЗПЕКА 161
Ірина БОГДАН
МОВНА СТІЙКІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ 164
Ангеліна ШИНКАРЕНКО
THE ROLE OF LANGUAGE IN MODERN INFORMATION WARFARE AND NATIONAL SECURITY 167
Ігор БОРИСЕНКО
МОВНА БЕЗПЕКА ЯК ЕЛЕМЕНТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ: ВИКЛИКИ ТА ПРІОРИТЕТИ В УМОВАХ РОСІЙСЬКОУКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ 169
Владислав ВОРОБЕЦЬ, Валерія КОВАЛЬЧУК, Ярослав ШАЙНОГА
РОЛЬ РЕЛІГІЙНИХ СПІЛЬНОТ В УМОВАХ ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ 174
Василь ВАСИЛЕЦЬ
ВПЛИВ ВІРИ НА ПСИХОЛОГІЧНУ СТІЙКІСТЬ ЛЮДИНИ ПІД ЧАС ВІЙНИ 177
Анастасія ФРИС
МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ВІЙНИ ТА ПРОТИДІЇ ПРОПАГАНДІ 180
Богдан ЛУК'ЯНЧУК

МОВА ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНОГО СПРОТИВУ ТА КУЛЬТУРНОГО САМОЗБЕРЕЖЕННЯ 183
Олександра ВОРОНКО
ОСОБЛИВОСТІ ВОЄННОГО ДИСКУРСУ В УКРАЇНСЬКОМОВНИХ ТА АНГЛОМОВНИХ МЕДІА 186
Марта КОРОЛІВСЬКА
LANGUAGE AS A WEAPON IN WAR CONDITIONS: INFORMATION WARFARE AND PROPAGANDA 189
Соломія ЗІНЧУК
LANGUAGE AS THE SOUL OF A NATION: PRESERVING IDENTITY IN TIMES OF CRISIS 192
Каріна ДИДА
МОВА ЯК ЗБРОЯ БЕЗ НАСИЛЬСТВА: ДИСКУРСИВНІ МЕХАНІЗМИ ПОЛІТИЧНОГО КОНТРОЛЮ В АНТИУТОПІЧНОМУ КІНЕМАТОГРАФІ 196
Яна БІЛА
МОВНІ МАНІПУЛЯЦІЇ ЯК ЗАГРОЗА ІНФОРМАЦІЙНІЙ БЕЗПЕЦІ ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ВІЙНИ 202
Гліб ЗЕЛІНСЬКИЙ, Максим КОЗЯР
ПОПЕРЕДЖЕННЯ ПРО НЕБЕЗПЕКУ ДЛЯ ІНШОМОВНОГО АДРЕСАТА: МІЖКУЛЬТУРНИЙ ВИМІР КРИЗОВОГО ПЕРЕКЛАДУ 206
Лідія СЛІПЧИШИН, Андрій ДОРОХІН
МОВНИЙ ПРОСТІР ЯК ЕРГОНОМІЧНИЙ ЧИННИК ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ СЕРЕДОВИЩА В УМОВАХ ВІЙНИ 210
Олег БОЖУК, Віталій ГУЛА
МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЛЯ ПРИКОРДОННИКІВ СТРАТЕГІЧНОЇ СТІЙКОСТІ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ 215
Анжеліка ІВАНЧИШИН
LEGAL FRAMEWORK FOR ENSURING LINGUISTIC SECURITY IN UKRAINE UNDER THE CONDITIONS OF THE RUSSIAN-UKRAINIAN WAR 217

СЕКЦІЯ 3 МОВА Й ІНТЕЛЕКТ: НАУКОВИЙ ДИСКУРС І ТЕРМІНОЛОГІЯ

Ігор МАТАЛА, Ірина ПЕРЕМИБІДА
УКРАЇНСЬКА ФАХОВА ТЕРМІНОЛОГІЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ НАУКОВОГО МИСЛЕННЯ: ПРОБЛЕМИ ІНОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ 222
Тарас ЛАВРЕНЮК, Марія САВЧАК
ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА У ЛЬВОВІ НАД УПРОВАДЖЕННЯМ МЕДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ (1910-1939 рр.) 225
Юлія НЕНЬКО, Тетяна КРИШТАЛЬ
НАУКОВИЙ ДИСКУРС І ТЕРМІНОЛОГІЯ: ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА УНІФІКАЦІЇ АНГЛОМОВНИХ СКОРОЧЕНЬ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ 230
Артем ДУТКА
ВІЙСЬКОВИЙ СЛЕНГ ЯК МОВНЕ ВІДОБРАЖЕННЯ ГЕРОЇЗМУ, ДОСВІДУ ТА РЕАЛІЙ ВІЙНИ 235
Максим ЛИСОГОР
TERMINOLOGICAL LITERACY AS A COMPONENT OF THE PROFESSIONAL COMPETENCE OF FUTURE SPECIALISTS 239
Дар'я КАЛЕНИЧЕНКО
LEXICAL-SEMANTIC EXPLANATION OF NATIONAL IDENTITY IN MODERN UKRAINIAN PUBLIC DISCOURSE 242
Богдана КОРНІЄНКО
LINGUISTIC AND STYLISTIC STANDARDS OF ACADEMIC AND PROFESSIONAL COMMUNICATION IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS DIGITALIZATION 246
Тарас КРАВЕЦЬ
ТОЧНІСТЬ ТЕРМІНОЛОГІЇ У НАВЧАННІ ВІЙСЬКОВОЇ ТОПОГРАФІЇ: КООРДИНАТИ, НАПРЯМКИ, ВИСОТИ 251
Вікторія НЄМЧЕНКО
СЛОВОТВОРЧІ ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ЕМОТИВНОСТИ У ЗБІРЦІ ІВАНА МАЛКОВИЧА «КЛЮЧ» 255
Владислав ЮХИМЧУК
ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ МОВИ ТА ІНТЕЛЕКТУ: СУЧАСНИЙ НАУКОВИЙ ДИСКУРС І ПРОБЛЕМИ УНІФІКАЦІЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ ... 260

Денис ЯКОВЕНКО
ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЛІТАРНОЇ ЕРГОНІМІЇ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ 263
Дар'я ЧЕРНИШОВА
СПОСОБИ НОМІНАЦІЇ В МОЛОДІЖНОМУ ЖАРГОНІ (НА МАТЕРІАЛІ МОВИ СУЧАСНИХ ШКОЛЯРІВ) 268
Остап ЩУРКО
ФЕМІНІТИВИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ: ІСТОРИЧНА ТРАДИЦІЯ, НОРМАТИВНА КОДИФІКАЦІЯ ТА СУЧАСНЕ СПРИЙНЯТТЯ 274
Альона КОЗЛОВА
МОВНИЙ ВИБІР ПІСЛЯ ОКУПАЦІЇ АБО КОЛИ МОВА СТАЄ ПИТАННЯМ ГІДНОСТІ 280
Людмила БІЛОКОНЕНКО
ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ У ЗАГОЛОВКАХ МЕДІАТЕКСТІВ 283
Вікторія ЛОГВИНЕНКО

СЕКЦІЯ 4 МОВА Й ОСВІТА: КОМПЕТЕНТНОСТІ, ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАЦІЯ, РОЗВИТОК ОСОБИСТОСТІ

СЕМАНТИКА ТА СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ "АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ" 290
Ігор РЄПІН
ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ: МОВНИЙ ВИМІР 294
Світлана ВДОВИЧ
ТРУДНОЩІ ЗАСВОЄННЯ ТЕРМІНОЛОГІЇ МАЙБУТНІМИ ПСИХОЛОГАМИ 297
Кирило НОСОВ
WORDS THAT DE-ESCALATE: LANGUAGE STRATEGIES IN POLICE-CITIZEN CONFLICT COMMUNICATION 302
Анастасія ПІДДУБНА
МОВНА ОСВІТА МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ: ПОЄДНАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ, ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ ТА МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ 306
Емілія КОСТИШИН
МОВА БЕЗ СТИГМИ: ПРИНЦИПИ БЕЗБАР'ЄРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ У СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНИХ ПОСЛУГ ДЛЯ ВЕТЕРАНІВ ВІЙНИ 313

Софія ОБРУСНЯК
ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ КУРСАНТІВ ПЕРШОГО КУРСУ ЯК ОСНОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАЦІЇ 318
Діана ДУДКО, Сергій КАШТЕЛЯН
МОВНА БЕЗПЕКА ТА ПРОФЕСІЙНА КОМУНІКАЦІЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГІБРИДНОЇ АГРЕСІЇ 321
Ірена ТОВАРНИЦЬКА
МОВА ЯК ІНСТРУМЕНТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНЬОГО ОФІЦЕРА: ВІД КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДО КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ 323
Роман ЛАВРЕЦЬКИЙ
МОВНИЙ ЕТИКЕТ БЕЗБАР'ЄРНОСТІ: ІНКЛЮЗИВНА КОМУНІКАЦІЯ В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ 326
Олександра ГРИЩЕНКО, Марина КУЛЬЧИЦЬКА
ЧИТАННЯ ЯК КОГНІТИВНИЙ ФЕНОМЕН ЛЮДСТВА 333
Андрій БАБИЧ
ЛЮБОВ У РІЗНИХ МОВАХ МІЖКУЛЬТУРНИЙ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ АСПЕКТИ 339

СЕКЦІЯ 5 МОВА І ТЕХНОЛОГІЇ: ЦИФРОВИЙ ПРОСТІР ТА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ.

Олександр ЖУК
УКРАЇНСЬКА МОВА В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ДОБИ ШТУЧНОГО ІНЕТЕЛЕКТУ. 343
Юлія ВІТИК
МАШИННИЙ ПЕРЕКЛАД ТА ЛОКАЛІЗАЦІЯ В ЕПОХУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: МОЖЛИВОСТІ, ВИКЛИКИ ТА ЗБЕРЕЖЕННЯ МОВНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ 346
Давіт НІКОГОСЯН
THE LANGUAGE OF CYBERCRIME: ENGLISH DIGITAL-SECURITY TERMS IN MODERN LAW-ENFORCEMENT DISCOURSE 350
Руслан ШЕВЧУК
МОВНА КОМУНІКАЦІЯ В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ В УМОВАХ РОЗВИТКУ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 354

Олег ЗАПЛАТИНСЬКИЙ, Ілля КОСОВСЬКИЙ
ВПЛИВ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ГРАМОТНІСТЬ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ (THE IMPACT OF DIGITAL TECHNOLOGIES ON THE LITERACY OF TODAY'S YOUTH) 359
Юрій ТИЩЕНКО
ВІДПОВІДАЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ГЕНЕРАТИВНОГО ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ 363
Мирослава ФЕСЕНКО, Станіслав БУБЛИК
ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ КУРСАНТАМИ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ 368
Марія ВДОВІЧЕНКО
УКРАЇНСЬКА МОВА В ЦИФРОВОМУ ПРОСТОРІ: МОЖЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 371
Анастасія ГОРДІЄНКО
КОЛИ ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ НЕ РОЗУМІЄ РЯТУВАЛЬНИКА: МОВНІ БАР'ЄРИ В ЦИФРОВИХ СИСТЕМАХ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ 376
Олена КОПКО
ВПЛИВ РОСІЙСЬКОМОВНОГО МЕДІАПРОДУКТУ НА МОВНУ ПОВЕДІНКУ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ: ВІД ПАТРІОТИЧНОГО ІМПУЛЬСУ ДО ЦИФРОВОГО РЕЦИДИВУ 380
Зоряна ГАНАЧІВСЬКА
МОВНІ ЗАСОБИ ТА ЦИФРОВІ ПЛАТФОРМИ В СИСТЕМІ КРИЗОВОГО ІНФОРМУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ 386
Остап БІЛЕЦЬКИЙ
ЦИФРОВІ МОВНІ ІНСТРУМЕНТИ ТА ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ПРАКТИЦІ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ 390